

ændringer, som er påkrævet af hensyn til de særlige geografiske og kulturelle forhold, skal kunne foretages, uden at lov skal være nødvendig. Såvel med hensyn til spørgsmålet om betimeligheden af sådanne afvigelser som med hensyn til det almindelige spørgsmål om, i hvilket omfang danske lovbestemmelser må anses for anvendelige på grønlandske forhold, skulle der efter statsministeriets mening gennem samarbejdet med landsrådet, med folketingets grønlandsudvalg og med andre grønlandske sagskyndige være tilvejebragt tilstrækkelige garantier for, at de retsregler, der vil blive tale om, kommer til at harmonere med den grønlandske befolknings tarv.

Bestemmelsen i lovforslagets stk. 2 medtages for at undgå, at der fra stk. 1 drages den modsætningslutning, at gennemførelse af bestemmelser, der falder udenfor privatrettens område, ikke kan ske uden lov. En sådan slutning fra lovens bestemmelser ville stride mod gammel fast praksis, hvorefter bestemmelser for Grønland kan gives administrativt også på områder, hvor det i det øvrige Danmark kun kan ske i lovsform. En ændring af denne praksis ville navnlig bevirke, at en række offentligretlige forskrifter, der i Grønland gennemføres i form af landsråds- eller kommunalvedtægter, der stadfæstes af statsministeriet eller landshøvdingen, fremtidig skulle belaste folketingets arbejdsprogram, fordi tilsvarende bestemmelser for det øvrige Danmark foreligger i lovsform.

Efter lovforslagets 3. stk. skal fremtidige love ikke, medmindre andet bestemmes, have gyldighed for Grønland. Medens situationen inden gennemførelsen af grundlovsrevisionen var den, at danske love ikke gjaldt for Grønland som sådan, medmindre det udtrykkeligt var anført i loven, kan der efter givelsen af den nye grundlov blive spørgsmål om,

hvorvidt man, såfremt fremtidige danske love tier om problemet, deraf kan slutte, at disse love får gyldighed i Grønland. Hvis man drog sådan slutning fra grundloven, ville dette betyde, at en række fremtidige love, som for det danske områdes vedkommende betød en organisk fortsættelse og udbygning af et eksisterende system, ville komme til at gælde i Grønland. Her ville de fremtræde som et tilfældigt udpluk af bestemmelser uden sammenhæng med det allerede gældende regelsæt og mulig i disharmoni med dette, noget der i særlig grad kunne være udtalt, for så vidt angår de endnu uudviklede områder i Nord- og Østgrønland. Selvom der måtte være mulighed for ved en fortolkning af sådanne lovbestemmelser at komme til det resultat, at loven ikke kunne omfatte Grønland, ville det dog efter statsministeriets opfattelse være uheldigt, om der som følge af tavshed i lovene skulle opstå den usikkerhed, som ville følge af, at det for hver enkelt fremtidig lovs vedkommende var et spørgsmål om fortolkning, om den havde gyldighed for Grønland.

Det tillægges den allerstørste betydning, at indførelse af dansk ret i Grønland sker med en vis metode, således at man først skaber sådanne love, som er af størst betydning for befolkningen i det daglige liv — på person-, familie- og arverettens område og derefter på formuerettens —, eller hvorfor særligt behov iøvrigt måtte vise sig, og først, når et vist lovsystem er opbygget, lader dansk ret i større almindelighed komme til at gælde.

Det er ud fra disse betragtninger, at bestemmelsen i lovforslagets stk. 3 er medtaget.

Lovudkastets 1. og 2. stykke har været behandlet på landsrådets møde i 1952, dets 3. stykke på rådets møde i 1953. Landsrådet har eenstemmigt vedtaget at anbefale, at udkastet gennemføres.